

Pedro Mañas

Het heksenfestival

Geïllustreerd door David Sierra Listón

Vertaald door Corry van Bree

WITTE LEEUW

Mevrouw Pruim

Zij is mijn juf en de baas van onze club. Ze lijkt een beetje ouderwets, maar ze is nog gekker dan wij!

Marcus Pocus

Mijn beste vriend,
hoewel zijn kraai me
niet echt mag.
Zijn toverkleur is groen en
hij is gek op grappen en idiote
plannetjes.

Angela Sesam

Niemand is zoals zij, of als haar pad.
Haar toverkleur is paars en ze is dol op
strips en videogames, en ze wil elke
dag iemand anders zijn.

Olivier Donker

The illustration shows a girl with long, flowing blue hair and large, expressive orange eyes. She is wearing a pink long-sleeved shirt and black leggings with yellow stars. She is holding a black cat with large yellow eyes. In the background, there is a chandelier with lit candles and purple curtains.

Blijf uit de
buurt van dat rotjoch.
Hij wil net als zijn
overgrootvader de
beroemdste heksenjager
van Maanstad worden.

Anna

The illustration shows a girl with short orange hair and large blue eyes peeking out from behind a dark purple curtain. She has a surprised expression on her face.

Kadabra

Dit ben ik met mijn
kat en mijn toverkracht in
de kleuren van de regenboog!
Dankzij die toverkracht kan ik heel
veel problemen oplossen... En
nog meer problemen
veroorzaken.

Sara Kazan

The illustration shows a girl with long red hair tied in a braid, wearing a black witch hat with a purple band, a yellow long-sleeved shirt, and a black skirt. She is standing with her hands on her hips. A small purple cat is perched on the brim of her hat.

Zij is de oudste, de beste
leerling... en de meest bazige.
Zij heeft gele toverkracht
en een aanstellerige vleermuis
als huisdier.

Kuch, kuch!

Sorry, ik wilde zeggen dat... Kuch, kuch, kuch!

Zo, ik denk dat ik eindelijk klaar ben met...

Kuch, kuch!

Nee, ik ben niet gek geworden. Hierbinnen ligt zoveel stof dat ik niet kan stoppen met hoesten. Het is maar goed dat je dit boek helemaal opengeslagen hebt. Dan kan dit verhaal een beetje luchten.

Een verhaal dat een paar dagen geleden begon... met een grote magische schoonmaak.

Klinkt leuk, hè, een magische schoonmaak? Nou, niet dus. Het is net een gewone schoonmaak, maar in plaats van een plumeau gebruiken we een toverstokje. Verder is het net zo saai.

‘Saai maar nodig,’ zei Sara Kazan, de beste leerling van mijn magische club.

Het maakte me boos, maar Sara had gelijk. Je zou eens moeten zien hoe ons hoofdkwartier

eruitziet. Het gaat om een betoverd landhuis waar we om middernacht bij elkaar komen om te leren toveren.

De laatste tijd was het zo vies dat het eerder walging dan angst opriep.

‘Het is hier viezer dan een boerderij met eenhoornvarkens,’ zei Angela Sesam lachend. Deze avond droeg ze een tutu, alsof ze een ballerina was. Vraag me niet waarom.

‘Je overdrijft!’ riep Marcus Pocus, mijn beste vriend. ‘Zo erg is het niet...’

Hij moest zijn woorden terugnemen toen we de slaapkamers gingen schoonmaken. De dekens waren bijna niet te zien door alle spinnenwebben. Aan de lampen hingen paddenstoelen. De kussens roken naar voeten.

Ongewassen, stinkende zweetvoeten.

‘Kuch, kuch,’ hoestte ik, waardoor er nog meer stof opdwarrelde. ‘Wacht eens, zou meneer Lookhoofd dit niet moeten schoonmaken?’

Zo heet de spookbutler die het enorme landhuis bewaakt.

‘Lookhoofd is op vakantie, liefje!’ riep iemand achter me. ‘Zijn nicht heeft hem uitgenodigd om een maand op haar gebräufplaats te logeren. Ik bedoel pegraafblaats. Verdorie, begraafplaats natuurlijk.’

Degene die achter me stond was mevrouw Pruiin, onze juf. Ik had haar nog nooit zo zenuwachtig gezien. Ze liep als een kip zonder kop door alle kamers terwijl ze tapijten uitklopte en spiegels opwreef tot ze glommen. Soms vergiste ze zich en begon ze de tapijten op te wrijven. Als ze ineens zou bedenken om een spiegel uit te kloppen, zou het helemaal misgaan.

‘Opschieten, liefjes,’ zei ze telkens weer terwijl ze haar vlekverwijderende spreuken blindelings afvuurde. ‘Het moet ferpect zijn voor onze gasten. Verdorie, ik bedoel perfect.’

Het waren geen gewone gasten, maar heksen en tovenaars, net als wij!

Dit jaar organiseerden wij namelijk het grote jaarlijkse heksenfestival. Een heleboel leerlingen van andere clubs zouden naar Maanstad komen om het weekend bij ons door te brengen.

Dat wil zeggen, als we alles vrijdag klaar zouden hebben natuurlijk. Maar dat leek me heel moeilijk. Vooral toen ik onder de bedden begon te vegen en er plotseling een enorme grijze rat onder vandaan schoot.

Maar wacht. Het was mijn kat Cosmo, die onder het stof zat en daardoor wel een gepaneerde bal gehakt leek.

Vrijdagochtend op school keek ik voortdurend uit het raam.

‘Juffrouw Groen,’ zei de juf streng tegen me. ‘Zou je zo vriendelijk willen zijn om eindelijk eens in de klas te landen?’

Het was niet zo dat ik op een bezem naar school was gekomen, maar ik zat gewoon te dromen.

Gelukkig was mijn juf mevrouw Pruim. In